

دانشگاه گیلان، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گیلان

نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی
جلد بیستم، شماره سوم، ۱۳۹۲
<http://jopp.gau.ac.ir>

بررسی تنوع آلی نشانگرهای ریزماهوره ناحیه QTL کنترل کننده تحمل

به شوری در ارقام برنج ایرانی

قاسم محمدی نژاد^۱، مرجان قاسم‌خانی^۲، رضیه زارع^۳، سمیه ساردویی‌نسب^۳ و *حسین صبوری^۴

^۱ استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه شهید باهنر کرمان، دانش‌آموخته کارشناسی ارشد گروه بیوتکنولوژی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، ^۲ کارشناس ارشد اصلاح نباتات، دانشگاه شهید باهنر کرمان، ^۳ استادیار گروه تولیدات گیاهی

و منابع طبیعی دانشگاه گنبد کاووس

تاریخ دریافت: ۹۱/۵/۲۹؛ تاریخ پذیرش: ۹۲/۲/۱۵

چکیده

این پژوهش به منظور بررسی تنوع آلی پنج نشانگر ریزماهوره ناحیه QTL بزرگ اثر کنترل کننده تحمل به شوری واقع بر روی کروموزوم ۱۰ برنج و ارزیابی صفات زراعی برخی ارقام ایرانی تحت تنش شوری به همراه دو شاهد متحمل (Pokkali) و حساس (IR29) و تجزیه ارتباط صفات مورفولوژیک با نشانگرهای ریزماهوره انجام گردید. بر اساس داده‌های فنوتیپی ارقام برنج به ۳ گروه حساس، متحمل و نیمه متحمل طبقه‌بندی شدند. بر اساس نتایج مولکولی پژوهش، نشانگر RM6100 واقع در این ناحیه کروموزومی به‌عنوان مؤثرترین نشانگر جهت شناسایی ژنوتیپ‌های متحمل به شوری در مرحله زایشی شناسایی شد و بیشترین صفات مربوط به اجزای عملکرد با این نشانگر ارتباط معنی‌دار نشان دادند و در برنامه‌های به‌نژادی برنج به‌عنوان نشانگر اطلاع‌رسان و سودمند پیشنهاد می‌گردد. همچنین، صفت وزن تک دانه در شرایط تنش شوری با همه نشانگرهای مورد بررسی رابطه معنی‌داری را نشان داد که به نحوی بیانگر اهمیت این ناحیه کروموزومی در کنترل این صفت می‌باشد. بنابراین، بر اساس این مطالعه با استفاده از اطلاعات نشانگری این ناحیه ژنومی می‌توان در اصلاح برنج جهت تولید ارقام پرمحصول و متحمل به تنش بهره گرفت.

واژه‌های کلیدی: ارزیابی صفات تحت تنش شوری، برنج، تجزیه ارتباطی، تنوع آلی، ریزماهوره

*مسئول مکاتبه: hos.sabouri@gmail.com

مقدمه

تنش شوری به علت حساسیت بالای واریته‌های برنج یکی از محدودیت‌های عمده در مناطق تولید کننده برنج به شمار می‌رود (اسماعیل و همکاران، ۲۰۱۰؛ ناخدا و همکاران، ۲۰۱۲). برنج در تغذیه صدها میلیون انسان در سرتاسر جهان نقش داشته و کشت آن در چین و هندوستان سابقه ۷۰۰۰ ساله دارد (فائو، ۲۰۰۵) و تقریباً ۳۰ درصد از مناطق تحت کشت برنج در جهان تحت تأثیر شوری قرار دارند (تاکه‌یسا و همکاران، ۲۰۰۴). از آن‌جا که برنج در مراحل گیاهچه‌ای و زایشی به نسبت حساس به شوری می‌باشد و رشد و عملکرد آن به‌طور محسوسی تحت شرایط تنش کاهش می‌یابد، بنابراین، شناسایی مکانیسم‌های کلیدی و QTL‌های بزرگ اثر دخیل در تحمل به شوری می‌تواند باعث تسریع برنامه‌های اصلاحی جهت توسعه واریته‌های متحمل به شوری شود (لی و همکاران، ۲۰۰۶؛ وانگ و همکاران، ۲۰۱۱). تلاش برای کاهش شوری خاک با استفاده از روش‌های مکانیکی و اصول به زراعی مانند آبیاری، زهکشی و اصلاح خاک به‌طور معمول کاربردی نبوده و از لحاظ اقتصادی مقرون به صرفه نمی‌باشد و برای تداوم زراعت برنج در این نواحی به واریته‌های مقاوم با توانایی بیشتر در برابر تنش شوری نیاز می‌باشد (کاووسی، ۲۰۰۱). موفقیت‌های به‌دست آمده در گذشته به‌دلیل پیچیدگی کار اصلاح برای تحمل به شوری، فقدان احساس ضرورت و فوریت واقعی برای اصلاح آن، تنوع ژنتیکی ناکافی برای تحمل به شوری، پیچیدگی اثرات متقابل شوری با عوامل محیطی و فقدان تکنیک‌های گزینشی کارا چندان قابل توجه نبوده است (فلاوور و یائو، ۱۹۹۵؛ گریگوریو و همکاران، ۲۰۰۲). طراحی استراتژی‌های اصلاحی پویا برای اصلاح تحمل به شوری در ارقام برنج نیازمند درک مکانیسم‌های تحمل به شوری است (مرادی، ۲۰۰۲). شناسایی نواحی ژنومی مرتبط با تحمل به شوری اصلاحگر را قادر به توسعه واریته‌های متحمل به شوری با استفاده از انتخاب به کمک نشانگر می‌سازد که باعث افزایش کارایی اصلاح و قدرت انتخاب می‌شود (لی و همکاران، ۲۰۰۶؛ وانگ و همکاران، ۲۰۱۱). نشانگرهای ریزماهواره نشانگرهای مناسبی جهت نشانمند کردن و نقشه‌یابی QTL‌های مرتبط با تحمل به شوری می‌باشند (لانگ و همکاران، ۲۰۰۱). مک کوچ و همکاران (۲۰۰۲) نقه‌ای شامل ۲۲۴۰ نشانگر ریزماهواره تهیه نمودند که تمام ژنوم برنج را پوشش داد. پس از آن نقشه ژنتیکی کامل تری توسط International Rice Genome Sequencing Project ارائه شد که تعداد ۱۸۸۲۸

نشانهگر SSR (دو، سه و چهار نوکلئوتیدی) را شامل می‌شود (پروژه بین‌المللی توالی‌یابی ژنوم برنج^۱، ۲۰۰۵). این نشانگرها در برنج قادرند چند شکلی را در بین واریته‌ها و یا درون واریته‌ها شناسایی نمایند (اولفووت و همکاران، ۱۹۹۷؛ یانگ و همکاران، ۱۹۹۴). ارتباط مارکرها با صفات زراعی مورد علاقه به منظور شناسایی QTL‌های دخیل در کنترل صفت در بسیاری از گیاهان بررسی شده است. زمانی که چنین ارتباطی بین مارکر و صفت به وجود آمد، گزینش غیرمستقیم می‌تواند از طریق بررسی حضور یا عدم حضور مارکرهای موردنظر صورت گیرد که می‌تواند به‌طور جدی هزینه‌های برنامه‌های اصلاحی را کاهش داده و علاوه بر این زمان موردنیاز برای اصلاح یک رقم جدید را کوتاه‌تر نماید (بین و همکاران، ۲۰۰۳). مطالعه رابطه بین نشانگرهای مولکولی و صفات زراعی دارای کاربردهای متعددی است که برخی از آن‌ها عبارت است از امکان بررسی پتانسیل ژنتیکی ژنوتیپ‌های خاص پیش از ارزیابی فنوتیپی، آلل‌های صفت مطلوب در مجموعه‌های ژرم‌پلاس، تسهیل مکان‌یابی خیلی دقیق QTL‌ها و تأیید ژن‌های کاندیدای مسئول صفات کمی (گبهارد و همکاران، ۲۰۰۴).

از آن‌جا که برنج به شوری حساس می‌باشد (ناخدا و همکاران، ۲۰۱۲)، به‌منظور مطالعه دقیق‌تر QTL‌های شناسایی شده جهت استفاده در اصلاح برای تحمل به شوری، بررسی تنوع آلی نشانگرهای ریزماهواره در جمعیت ارقام ایرانی جهت اعتبارسنجی QTL بزرگ اثر کنترل‌کننده تحمل به شوری در مرحله زایشی در این ژنوتیپ‌ها از اهداف مهم این مطالعه می‌باشد. بهره‌گیری از روش ارزیابی صفات فنوتیپی در کنار نشانگرهای مولکولی SSR به‌منظور شناسایی نشانگرهای مثبت مرتبط با برخی صفات مورفولوژیک مهم در این ارقام، همچنین ارزیابی فنوتیپی صفات جهت بررسی و میزان الگوی تنوع ژنتیکی در بین ژنوتیپ‌ها جهت گروه‌بندی و ایجاد زمینه بهره‌برداری از این تنوع ژنتیکی از طریق روش‌های مرسوم و مولکولی از دیگر اهداف این پژوهش بودند.

مواد و روش‌ها

ارزیابی مزرعه‌ای: صفات عقیمی (نسبت تعداد دانه‌های پوک به تعداد کل دانه‌ها)، وزن دانه، عملکرد (در بوته اندازه‌گیری شد)، روز تا گلدهی، تعداد پنجه، ارتفاع، درصد زنده ماندن، وزن کل بوته، تعداد دانه پر بوته، تعداد دانه پوک، تعداد بوته، وزن دانه در بوته، طول خوشه، باروری دانه، شاخص برداشت

1- IRGPS

و وزن تک دانه در شرایط تنش شوری (در شرایط مزرعه شور با هدایت الکتریکی 8 dsm^{-1} در دانشگاه گنبد کاووس) ثبت گردیدند. امتیاز تحمل به شوری ژنوتیپ‌ها (SES)^۱ با استفاده از سیستم نمره‌دهی ۹-۱ صورت پذیرفت (گریگوریو، ۱۹۹۷). ژنوتیپ‌ها از رتبه ۱ (بسیار متحمل)، ۳ (متحمل)، ۵ (نیمه متحمل)، ۷ (حساس) و ۹ (بسیارحساس) رتبه‌دهی شدند که متحمل‌ترین ژنوتیپ رتبه ۱ و حساس‌ترین ژنوتیپ رتبه ۹ را به خود اختصاص دادند.

ارزیابی مولکولی: به منظور استخراج DNA، بذور ۲۰ رقم برنج ایرانی و دو شاهد متحمل (Pokkali) و حساس (IR29) به شوری در گلخانه به مدت ۱۴ روز کشت گردیدند، سپس DNA ژنومی طبق روش تغییر یافته دلاپورتا از برگ‌های جوان استخراج گردید (دلاپورتا، ۱۹۸۳). ۵ نشانگر چند شکل ریزماهواره، واقع بر روی کروموزوم ۱۰ برای واکنش زنجیره‌ای پلیمرز مورد استفاده قرار گرفتند. واکنش زنجیره‌ای پلی‌مراز با استفاده از دستگاه ترموسایکلر Eppendorf در حجم ۱۰ میلی‌مولار انجام شد. مخلوط واکنش حاوی، بافر PCR یک برابر، ۰/۲۵ میکرولیتر MgCl_2 ۱/۵ میلی‌مولار، ۱ میکرولیتر dNTPs، ۰/۵ میکرولیتر از هر پرایمر با غلظت ۵ میلی‌مولار، تک پلیمرز یک واحد و ۵۰ نانو گرم از DNA الگو بود. به منظور تکثیر قطعات DNA چرخه‌های PCR به شرح زیر انجام شد: بعد از ۵ دقیقه واسرشت‌سازی در دمای ۹۴ درجه سانتی‌گراد سپس ۳۵ چرخه شامل: ۱ دقیقه در دمای ۹۴ درجه سانتی‌گراد، ۴۵ ثانیه در دمای اتصال ۵۵ درجه سانتی‌گراد، ۱ دقیقه در دمای ۷۲ درجه سانتی‌گراد و بسط نهایی ۷ دقیقه در دمای ۷۲ درجه سانتی‌گراد انجام شد. محصولات PCR در ژل پلی‌اکریل آمید ۸ درصد با ولتاژ ۱۰۰ در بافر TBE (1x) به مدت ۲ ساعت تفکیک شدند. سپس در اتیدیوم برمایند رنگ‌آمیزی شدند و اسکوردهی باندها با استفاده از نرم‌افزار AlphaEaseFC4 (Alpha Innotech Corp., San Leandro, CA) انجام شد.

ترسیم دندروگرام بر اساس داده‌های صفات مزرعه‌ای: دندروگرام حاصل از تجزیه خوشه‌ای ۲۰ ژنوتیپ بر اساس داده‌های صفات مزرعه‌ای بر مبنای روش Ward که بیشترین استفاده را در بین پژوهشگران دارد (قره‌یاضی و همکاران، ۲۰۱۰) و بهترین روش گروه‌بندی برای صفات کمی است با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS.V.17 انجام شد. ترکیب آلی برای هر ژنوتیپ برای هر یک از نشانگرها مشخص شد. جهت محاسبه فراوانی آلی هر لوکوس و هتروزیگوسیتی مشاهده شده برای

هر لوکوس از نرم افزار Power Marker Ver 3.25 (لیو و میوس، ۲۰۰۵)، استفاده شد. محتوی اطلاعات چند شکلی (PIC) که نشان دهنده قدرت تمایز ژنوتیپ‌ها برای هر ترکیب نشانگری است، طبق فرمول زیر محاسبه شد (اندرسون و همکاران، ۱۹۹۳):

$$PIC_i = 1 - \sum_{j=1}^n p_{ij}^2$$

که در رابطه فوق P_{ij} فراوانی i امین آلل برای نشانگر j و n تعداد کل آللهای مشاهده شده برای لوکوس نشانگری است.

همچنین با استفاده از این نرم افزار تعداد آلل مشاهده شده در هر مکان ژنی نیز محاسبه گردید.

تنوع آلی نشانگرهای ریزماهواره ناحیه QTL بزرگ اثر واقع بر روی کروموزوم ۱۰: ارزیابی تنوع آلی و بررسی گروه‌های هاپلوتیپی براساس مقایسه الگوی آلی ارقام مورد مطالعه با ژنوتیپ مرجع (Pokkali) صورت گرفت (لئو و اندرسون، ۲۰۰۳؛ بای و همکاران، ۲۰۰۳؛ مک کارتنی و همکاران، ۲۰۰۴؛ یو و بان، ۲۰۰۶؛ یو و همکاران، ۲۰۱۰؛ محمدی نژاد و همکاران، ۲۰۱۰). رقم Pokkali به عنوان مرجع جهت بررسی تنوع آلی استفاده شد و بر مبنای مطابقت توالی ریزماهواره‌های ناحیه مورد نظر در ژنوتیپ‌ها با Pokkali به بررسی الگوهای هاپلوتیپی مختلف پرداخته شد.

بررسی ارتباط نشانگرهای SSR با صفات مزرعه‌ای: برای شناسایی نشانگرهای مثبت مرتبط با صفات مورفولوژیک مورد مطالعه، تجزیه رگرسیون گام به گام با در نظر گرفتن مکان‌های نشانگری به عنوان متغیرهای مستقل و صفات مورفولوژیک به عنوان متغیرهای وابسته با استفاده از نرم افزار SPSS.17 انجام گرفت.

نتایج و بحث

گروه‌بندی ژنوتیپ‌های ایرانی: دندروگرام به دست آمده از تجزیه کلاستر با استفاده از داده‌های صفات مزرعه‌ای در شکل ۱ نشان داده شده است. بر اساس این شکل ۲۰ ژنوتیپ مورد مطالعه به ۳ گروه جداگانه تقسیم گردیدند. در گروه اول ژنوتیپ‌های حساس به شوری شامل نعمت، ندا، گیل ۱، سپید رود، خزر و بینام قرار گرفتند. در این گروه سپید رود فاصله ژنتیکی بیشتری با ۵ ژنوتیپ دیگر داشت به طوری که در فاصله اقلیدوسی حدود ۵ از بقیه جدا گردید. در این گروه ندا، نعمت و گیل نزدیک‌ترین فاصله ژنتیکی را نسبت به هم داشتند. گروه ۲، ده ژنوتیپ را در بر داشت که ژنوتیپ‌های

این گروه را در فاصله حدود ۵ می‌توان به دو زیر گروه متحمل و نیمه متحمل نسبت به شوری تقسیم‌بندی کرد. به طوری که زیر گروه اول شامل ژنوتیپ‌های نیمه متحمل، موسی طارم، طارم پاکوتاه، حسنی و زاینده رود و زیر گروه دوم شامل ژنوتیپ‌های متحمل غریب، قشنگه، شاهپسند، طارم محلی، اهلمی طارم و صدری بود. گروه سوم نیز شامل ژنوتیپ‌های حساس به شوری دمسیاه، آمل ۱، عنبربو و درفک بود.

ارزیابی تنوع ژنتیکی نشانگرهای ریزماهواره: تعداد آل‌های تولید شده توسط ۵ نشانگر SSR مورد استفاده در مرحله زایشی بین ۳ تا ۵ بود که بیشترین تعداد آل مربوط به نشانگر RM25181 بود (جدول ۱). محتوای اطلاعات چند شکلی (PIC) از ۰/۴ تا ۰/۶۳ متغیر بود که بالاترین مقدار مربوط به RM25181 بود و RM 6100 کمترین مقدار را نشان داد (جدول ۱). در نهایت می‌توان بیان کرد نشانگر RM25181 با داشتن بیشترین تعداد آل و بیشترین PIC به‌عنوان بهترین نشانگر برای ارزیابی تنوع ژنتیکی در مرحله زایشی ارقام برنج ایرانی شناسایی شد.

جدول ۱- تعداد آل و محتوای اطلاعات چند شکلی (PIC) ۵ نشانگر SSR

نشانگر	فراوانی آل	تعداد آل	محتوای اطلاعات چند شکلی
RM 25181	۰/۵	۵	۰/۶۳
RM 271	۰/۶	۴	۰/۵۲
RM 6833	۰/۶۵	۳	۰/۴۶
RM 6100	۰/۷	۳	۰/۴۰
RM 333	۰/۵۵	۴	۰/۵۸

بررسی تنوع آلی نشانگرهای ریزماهواره ناحیه QTL واقع بر روی کروموزوم ۱۰: کروموزوم ۱۰ به‌عنوان کروموزوم در برگ‌برنده ژن‌های کنترل‌کننده تحمل به شوری در مرحله زایشی برنج شناسایی شده است (قاسم‌خانی و محمدی‌نژاد، ۲۰۱۲). جهت ارزیابی تنوع آلی نشانگرهای ریزماهواره QTL بزرگ اثر واقع بر روی کروموزوم ۱۰، از ۵ نشانگر SSR بر روی ۲۰ رقم ایرانی در مرحله زایشی استفاده گردید و رقم Pokkali به‌عنوان مرجع جهت مقایسه الگوی آلی ژنوتیپ‌ها در این ناحیه مورد استفاده قرار گرفت (جدول ۲). ارقام مورد استفاده از لحاظ مطابقت آلی با جایگاه‌های مختلف ژنوتیپ مرجع در ۹ گروه هاپلوتیپی قرار گرفتند که افراد مورد بررسی ترکیب متفاوت آلی نشان دادند

و ژنوتیپ‌هایی که رفتار کراسینگ اوری یکسانی داشتند، در یک گروه قرار گرفتند. بررسی تنوع هاپلوتیپی با استفاده از نشانگرهای SSR پیوسته به QTL‌های مرتبط با صفات که بر مبنای مقایسه الگوی آلی ژنوتیپ‌های مورد مطالعه با ژنوتیپ مرجع (کولتیوارهای شناخته شده)، می‌باشد، می‌تواند اطلاعات مفیدی جهت شناسایی QTL‌های جدید فراهم کند (یو و بان، ۲۰۰۶). اگر ژنوتیپ‌ها الگوی آلی یکسان با الگوی بان‌دی نشانگرهای پیوسته به QTL مورد مطالعه در ژنوتیپ‌های مقاوم شناخته شده داشته باشند، به احتمال زیاد در بردارنده همان QTL می‌باشند (بای و همکاران، ۲۰۰۳؛ مک کارتنی و همکاران، ۲۰۰۴). از طرف دیگر اگر دارای الگوی متفاوتی با ژنوتیپ مقاوم شناخته شده باشند، به احتمال زیاد آل‌های متفاوتی نسبت به آن QTL دارند (یو و بان، ۲۰۰۶).

جدول ۲- گروه‌های هاپلوتیپی تولید شده به وسیله نشانگرهای SSR واقع بر روی کروموزوم ۱۰ با ارجاع به رقم متحمل Pokkali* (مرجع).

RM25181									
RM271									
RM6833									
RM6100									
RM333									
گروه‌های هاپلوتیپی	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹

* ۱: Pokkali: ۲: صدری، بینام، موسی طارم، قشنگه، حسنی، اهلمی طارم، طارم محلی، عنبربو، شاهپسند، غریب، ۳: درفک، سپیدرود، ۴: خزر، ۵: طارم پاکوتاه، ۶: گیل، ۷: زاینده رود، ۸: دم سیاه، ۹: ندا، نعمت، آمل ۱

در این مطالعه ۵ گروه هاپلوتیپی مربوط به گروه‌های ژنوتیپی منفرد بود و هیچ‌یک از ۲۰ ژنوتیپ، مطابقت آلی از لحاظ همه جایگاه‌های نشانگری Pokkali نداشتند. ارقام مختلف ترکیب متفاوتی از برخی آل‌های Pokkali را تکثیر کردند در حالی که ارقام ندا، نعمت و آمل ۱ شباهت آلی از لحاظ جایگاه‌های نشانگری Pokkali نداشتند. نتایج به دست آمده نشان داد نشانگر RM6100 نسبت به سایر نشانگرها بیشترین مطابقت آلی را با مرجع داشت به عبارت دیگر این نشانگر، آل مطابق با پوکالی را در بیشتر ژنوتیپ‌های مورد مطالعه تکثیر کرد. از مقایسه ترکیب آلی لاین‌های مورد مطالعه،

می‌توان گفت ارقام موجود در گروه هاپلو تیپی شماره ۲ (صدری، موسی طارم، قشنگه، اهلمی طارم، طارم محلی، شاهپسند و غریب) که الگوی آلی یکسانی با ژنوتیپ مرجع از لحاظ نشانگرهای RM271، RM6883 و RM6100 داشتند و پتانسیل بالایی در شرایط تنش در مرحله زایشی نشان دادند که می‌تواند بیانگر تأثیرگذاری آلل موجود در QTL کنترل کننده تحمل به شوری واقع در کروموزوم ۱۰ در این ارقام باشد همچنین، بیانگر اهمیت این نشانگرها در ارتباط قوی و مثبت با تحمل به شوری در مرحله زایشی در برنج می‌باشد. ژنوتیپ‌هایی که آلل نشانگر یکسان با Pokkali را برای RM6833 و RM333 دارا بودند، پاسخ متفاوتی به شوری نشان دادند. نتایج این پژوهش نشان داد که بیشتر ارقام متحمل مورد مطالعه از لحاظ نشانگرهای RM271 و RM6100 بیشترین مطابقت آلی را با Pokkali داشتند، بنابراین می‌توان از این نشانگرها به منظور انتخاب به کمک نشانگر در برنامه‌های به نژادی برنج در جهت تحمل به شوری بهره برد.

بررسی ارتباط نشانگرهای SSR با صفات فنوتیپی: نتایج آزمون F برای آلل‌های موجود در مکان‌های ژنی نشانگرهای مورد مطالعه، تحت تنش شوری نشان داد که بین ارقام متعلق به گروه‌های آلی نشانگر RM25181 با صفت تعداد پنجه ارتباط معنی‌داری وجود داشت ($p < 0/05$)، همچنین با صفت وزن تک دانه این ارتباط نیز مشاهده شد ($p < 0/001$) به عبارتی بیانگر ارتباط بین نشانگر فوق با صفت تعداد پنجه و وزن تک دانه در روی کروموزوم ۱۰ می‌باشد (جدول ۳). بین صفات تعداد پنجه، ارتفاع گیاه، قابلیت زنده ماندن دانه گرده، تعداد دانه پوک و وزن تک دانه با آلل‌های نشانگر RM271 ارتباط معنی‌داری وجود داشت که ممکن است بیانگر ارتباط بین توالی این نشانگر در روی کروموزوم ۱۰ با بخشی از ژن‌های کنترل کننده این صفات در تنش شوری باشد (جدول ۳). مکان‌یابی QTL‌ها بر اساس مارکرها و تغییرات فنوتیپی صفت مورد نظر استوار است. ارتباط معنی‌دار نشان‌دهنده وجود ژن در حوزه مارکر است (بن و همکاران، ۲۰۰۳). صفات عقیمی، شاخص برداشت و وزن تک دانه ارتباط معنی‌داری با نشانگر RM6833 نشان دادند (جدول ۳). صفات تعداد پنجه، وزن دانه در بوته، تعداد دانه پر و وزن تک دانه ارتباط معنی‌داری را با آلل‌های نشانگر RM6100 نشان دادند (جدول ۳) بنابراین می‌توان استنتاج نمود که احتمالاً بخشی از ژن‌های کنترل کننده این صفات در مجاور این نشانگر قرار دارند و رابطه معنی‌داری با صفات ذکر شده دارد. بنابراین نشانگر RM6100 به عنوان مؤثرترین نشانگر جهت شناسایی ژنوتیپ‌های متحمل به شوری در مرحله زایشی شناسایی شد

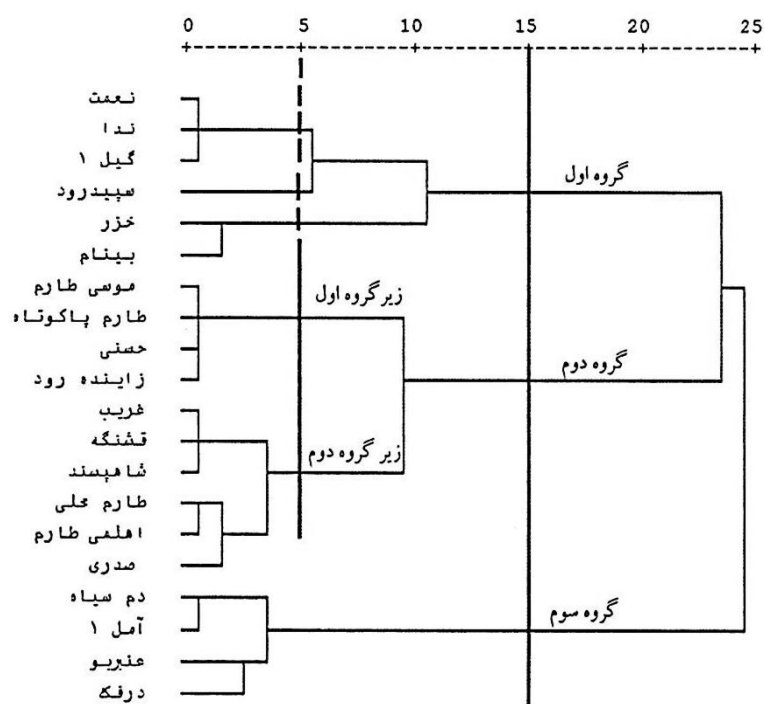
بیشترین صفات مربوط به اجزای عملکرد با این نشانگر ارتباط معنی‌دار نشان دادند و در برنامه‌های به‌نژادی برنج به‌عنوان نشانگر اطلاع رسان و سودمند پیشنهاد می‌گردد.

جدول ۳- میانگین مربعات نشانگرهای ریز ماهواره (واقع بر روی کروموزوم ۱۰) در ارتباط با صفات مورفولوژیک.

صفات	نشانگر	میانگین مربعات
	RM25181	۳۱۲/۷*
تعداد پنجه	RM271	۲۷۶/۵۳**
	RM6100	۲۶۱/۱۱*
	RM25181	۴/۶**
وزن تک دانه	RM271	۲/۱۳*
	RM6833	۳**
	RM6100	۱/۴۵**
	RM333	۲/۴۶**
ارتفاع	RM271	۱۸۹/۰۷*
	RM271	۱۷/۰۱*
قابلیت زنده ماندن دانه گرده	RM271	۳۴۷/۸*
	RM6833	۴/۵×۱۰ ^{-۵} *
شاخص برداشت	RM6100	۱۹۷۴۷۱۴/۶*
	RM333	۳۹/۳۹**
وزن دانه	RM6100	۱۹/۹۵**

* و ** به ترتیب معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد و ۱ درصد

نشانگر RM333 رابطه بسیار معنی‌داری ($p < 0.01$) با صفات وزن دانه در بوته و وزن تک دانه نشان داد (جدول ۳). در نهایت می‌توان بیان داشت که صفت وزن تک دانه در شرایط تنش شوری با همه نشانگرهای مورد بررسی رابطه معنی‌داری را نشان داد که به نحوی بیانگر اهمیت این ناحیه کروموزومی در کنترل این صفت می‌باشد. با توجه به ارتباط معنی‌دار نشانگرهای مورد مطالعه و صفات مورد مطالعه که بیانگر تأثیر ناحیه QTL شناسائی شده می‌باشد، می‌توان از این نشانگرها همراه با اطلاعات مربوط به صفات مورفولوژیک در اصلاح برنج جهت تولید ارقام پرمحصول و متحمل به تنش بهره گرفت.

شکل ۱- نمودار خوشه‌ای ارقام ایرانی براساس روش Ward.

منابع

1. Anderson, J.A., Churchill, G.A., Autrique, J.E., Tanksley, S.D., Sorrells, M.E. 1993. Optimizing parental selection for genetic linkage maps. *Genome*. 36: 181-186.
2. Bai, G., Peiguo, G, and Kolb, F.L. 2003. Genetic relationships among head blight-resistant cultivars of wheat assessed on the basis of molecular markers. *Crop Science*. 43: 498-507.
3. Delaporta, S.L., Wood, J., and Hicks, J.B. 1983. A plant DNA miniprep: version II. *Plant Molecular Biology* 4: 19-21
4. FAO. 2005. Food and Agricultural Organization of United Nation (FAO), <http://apps.fao.org>
5. Flowers, T.J., and Yeo, A.R. 1995. Breeding for salinity resistance in crop plants: Where next Australian. *Journal Plant Physiology*. 22: 875-884.
6. Ghareyazie, B., Naghavi, B. and Hosseini Salekdeh, G. 2010. *Molecular Markers*. Tehran University Press.

7. Ghasemkhani, M. and Mohammadi-Nejad, G. 2012. Gene mapping of Traits Attributed to Salinity Tolerance at Seedling and Reproductive Stages in Rice. *Journal of Agricultural Biotechnology*. 4: 2, 43-59.
8. Gebhardt, C., Ballvora, A., Walkemeier, B., Oberhagemann, P., and Schuler, K. 2004. Assessing genetic potential in germplasm collections of crop plants by marker-trait association: A case study for potatoes with quantitative variation of resistance to late blight and maturity type. *Molecular Breeding*. 13: 93-102.
9. Gregorio, G.B. 1997. Tagging salinity tolerance genes in rice using Amplified Fragment Length Polymorphism (AFLP). PhD Thesis. Los Banos. Philippines.
10. Gregorio, G.B., Senadhira, D., and Mendoza, R.D. 1997. Screening rice for salinity tolerance. IRRI 502 Discussion Paper Series No. 22. International Rice Research Institute, Los Baños, 503 Philippines.
11. Gregorio, G.B., Senadhira, D., Mendoza, R.D., Manigbas, N.L., Roxas, J.P., and Guerta, C.Q. 2002. Progress in breeding for salinity tolerance and other abiotic associated stresses in rice. *Field Crops Research*. 76: 91-101
12. IRGSP (International Rice Genome Sequencing Project) 2005. "The map-based sequence of the rice genome", *Nature* 436: 793-800.
13. Ismail, A.M., Thomson, M.J., Vergara, G.V., Rahman, M.A., Singh, R.K., Gregorio, G.B., et al. 2010. Designing resilient rice varieties for coastal deltas using modern breeding tools. In: Hoanh CT, Szuster BW, Pheng KS, Ismail AM, Nobel AD, editors. *Tropical Deltas and coastal zones: food production, communities and environment at the land-water interface*. Wallingford: CAB. Pp: 154-65.
14. Kavousi, M. 2001. Study of interaction effects between different levels of nitrogen and potassium on rice yield. Rice Research Institute of Iran. Research Report. 24p. (Translated in Persian)
15. Lang, N.T., Yanagihara, S., and Buu, B.C. 2001. QTL analysis of salt tolerance in rice (*Oryza sativa* L.). *SABRAO J Breed. Genet*. 33: 11-20.
16. Lee, S.Y., Ahn, J.H., Cha, Y.S., Yun, D.W., Lee, M.C., Ko, J.C., Lee, K.S., and Eun, M.Y. 2006. Mapping of quantitative trait loci for salt tolerance at the seedling stage in rice. *Mol Cells*. 21: 192-196.
17. Liu, S., and Anderson, J.A. 2003. Targeted molecular mapping of a major wheat QTL for head resistance using wheat ESTs and synteny with rice. *Genome*. 46: 817-823.
18. Liu, K., and Muse, S.V. 2005. Power Marker: an integrated analysis environment for genetic marker analysis. *Bioinformatics*. 21: 2128-2129.
19. McCartney, C.A., Sommers, D.J., Fedak, G., and Cao, W. 2004. Haplotype diversity at Fusarium head blight resistance QTLs in wheat. *Theoretical and Applied Genetics*. 109: 261-271.
20. McCouch, S.R., Teytelman, L., Xu, Y., Lobos, K., Clare, K., and Walton, M. 2002. Development of 2243 new SSR markers for rice by the international

- rice microsatellite initiative. Proc. First International Rice Congress China. Pp: 150-152.
21. Moradi, F. 2002. Physiological characterization of rice cultivars for salinity tolerance during vegetative and reproductive stage. PhD Thesis. University of Philippines, Los Banos. Philippines.
 22. Mohammadi Nejad, G., Singh, R.K., Arzanic, A., Rezaie, A.M., Sabouri, H., and Gregorio, G.B. 2010. Evaluation of salinity tolerance in rice genotypes. International Journal of Plant Production. 4 (3).
 23. Nakhoda, B., Leung, H., Mendioro, M.S., Mohammadi-Nejad, G., and Ismail, A.M. 2012. Isolation, characterization, and field evaluation of rice (*Oryza sativa* L., Var. IR64) mutants with 529 altered responses to salt stress. Field Crops Research. 127: 191-202.
 24. Olufowote, J.O., Xu, Y, Chen, X., Park, W.O., Beachell, H.M., Dilday, R.H., Goto, M., and McCouch, S.R. 1997. Comparative evaluation of within cultivar variation of rice using microsatellite and RFLP markers. Genome. 40: 370-378.
 25. Takehisa, H, Shimodate, T., Fukuta, Y., Ueda, T., Yano, M., Yamaya, T., Kameya, T., and Sato, T. 2004. Identification of quantitative trait loci for plant growth of rice in paddy field flooded with salt water. Field Crops Res. 89:85-95.
 26. Wang, Z.F., Wang, J.F., Bao, Y.M., Wu, Y.Y., and Zhang, H.S. 2011c. Quantitative trait loci controlling rice seed germination under salt stress. Euphytica. 178: 297-307.
 27. Yang, G.P., Saghai, Maroof, M.A., Xu, C.G., Zhang, Q., and Biyashev, R.M. 1994. Comparative analysis of microsatellite DNA polymorphism in landraces and cultivars of rice. Molecular Gen Genetic. 245: 187-194.
 28. Yin, X., Stam, P., Kropoff, M.J., and Schapendonk, H.C.M. 2003. Crop modeling, QTL mapping, and their complementary role in plant breeding. Agronomy Journal. 95: 90-98.
 29. Yu, J.B., and Ban, T. 2006. Marker-assisted characterization of Asian wheat lines for resistance to fusarium head blight. Theoretical and Applied Genetic 113: 308-320.
 30. Yu, L.X., Liu, S., Anderson, J.A., Singh, R.P., Jin, Y., Dubcovsky, J., Brown-Guider, G., Bhavani, S., Morgounov, A., Huerta-Espino, Z. He. J., and Sorrells, M.E. 2010. Haplotype diversity of stem rust resistance loci in uncharacterized wheat lines. Mol Breeding. 26: 667-680.

Gorgan University of Agricultural
Sciences and Natural Resources

J. of Plant Production, Vol. 20(3), 2013
<http://jopp.gau.ac.ir>

Evaluation of allelic diversity of microsatellite markers in QTL region attributed to salinity tolerance in Iranian rice cultivars

**Gh. Mohammadi Nezhad¹, M. Ghasem Khani², R. Zare²,
S. Sardouei Nasab³ and *H. Sabouri⁴**

¹Assistant Prof. Dept. of Agronomy and Plant Breeding, Shahid Bahonar University of Kerman, ²M.Sc Graduate, Dept. of Biotechnology, Shahid Bahonar University of Kerman,

³M.Sc. Student, Dept. of Plant Breeding, Shahid Bahonar University of Kerman,

⁴Assistant Prof., Dept. of Plant Production, Gonbad Kavous University

Received: 08/19/2012; Accepted: 05/05/2013

Abstract

This study was carried out in order to evaluate allelic diversity of microsatellite markers in QTL region for salinity tolerance on chromosome 10 in rice and evaluation of agronomical traits of some Iranian rice cultivars in salinity stress along with two tolerant (Pokkali) and sensitive (IR29) check varieties, and association analysis for morphological traits using microsatellite markers. Based on the phenotypic data genotypes were categorized into 3 different groups (sensitive, semi tolerant and tolerant). Based on the molecular results, RM6100 marker at this chromosomal region, is introduced as the effective marker for identification of salt tolerance genotypes at reproductive stage and most traits of related to yield components, showed significant association with this marker, thus suggested as informative and benefit marker in breeding program of rice. Likewise, grain weight showed significant association with all the under studied markers at saline condition, which is indicator of the importance of this chromosomal region in controlling of this trait. Therefore based on this study using of marker information of this chromosomal region can be used in breeding of rice to produce high yielding and tolerant rice cultivars.

Keywords: Association analysis, Allelic diversity, Microsatellite, Rice, Traits assessment under salinity.

* Corresponding Author; Email: hos.sabouri@gmail.com